

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS Jazz, M&R. NOS Jazzgeschiedenis, deel 57.

plaat 1 Teddy Wilson a/h Orchestra: You let me down (Dubin, Warren)
3/4 - 2:50 - CBS 68229

"You let me down", tweede stuk na "These 'n that 'n those" uit de session voor Brunswick in New York van Teddy Wilson and his Orchestra met zang van de twintig jaar oude Billie Holiday, op 3 december 1935. De Wilson-combinaties waren 'pick up groups', studio-formaties die dus alleen voor de plaat samengesteld werden, en die platen waren in eerste instantie bestemd voor de juke-boxes in Harlem. Het derde en laatste stuk van deze session was "Spreadin' Rhythm Around".

plaat 2 Teddy Wilson a/h Orchestra: Spreadin' rhythm around (x) *Jimmy McHugh, Ted Koehler*
A/2 - 2:53 - Raretone 24011

"Spreadin' rhythm around" met Dick Clark-trompet, Tom Macey-klarinet, Johnny Hodges-altsaxofoon, Teddy Wilson-piano, Dave Barbour-gitaar, Grachan Moncur-bas, Cozy Cole-drums, en zangeres Billie Holiday. 3 december 1935. 30 juni 1936 zag de bezetting er zo uit. Jonah Jones-trompet, Johnny Hodges-alt-, en Harry Carney-baritonsaxofoon. Wilson aan de piano als leider, Lawrence Lucie-gitaar, John Kirby-bas, en als altijd Cozy Cole-drums. Van de vier opgenomen stukken koos ik de twee klassieke songs die ook nu nog op het repertoire van veel ^{mel-}zangeressen staan, dit is eerst "These foolish things".

plaat 3 Teddy Wilson a/h Orchestra: These foolish things (Marvell, Strachey, Link)
1/4 - 3:15 - CBS 68228

En na "These foolish things" - "I cried for you".

plaat 4 Teddy Wilson a/h Orchestra: I cried for you (Freed, Arnheim, Lyman)
A/1 - 3:10 - Philips B 07550 L

"I cried for you" - Teddy Wilson and his Orchestra voor Brunswick in New York op 30 juni 1936. Billie Holiday één chorus zingend met Jonah Jones-trompet, Johnny Hodges-alt, en Harry Carney-baritonsaxofoon. Teddy Wilson-piano, Lawrence Lucie-gitaar, John Kirby-bas, Cozy Cole-drums. Er was een jaar voorbij gegaan sinds de Wilson studio-groepen met ~~zangeres~~ Billie Holiday de eerste opnamen maakten, en de zangeres was in dat jaar kennelijk zo populair geworden dat ze op 10 juli '36 voor Vocalion ~~de~~ eerste sessie kon doen waarbij het platenlabel vermeldde: Billie Holiday and her Orchestra. De groep: Bunny Berigan-trompet, Artie Shaw-klarinet, Joe Bushkin-piano, Dick McDonough-gitaar, Pete Peterson-bas en toch wel Cozy Cole op drums. De leiding van Teddy Wilson werd duidelijk gemist, de muziek zit niet erg hecht in elkaar, en de muziek past niet bij Billie Holiday's volstrekt eigen timing. Zo kwam George Gershwin's "Summertime" uit de bus.

plaat 5 Billie Holiday a/h Orchestra: Summertime (Gershwin)
B/2 - 2:55 - CBS 53248

"Summertime" was het derde stuk van de ^{2e} session - opvallend is dat nu Billie Holiday z.g. als leidster van de groep fungeert, zij niet meer één chorusje zingt zoals bij de Wilson-sessions. En ze besluit die eerste eigen session ook met een eigen stuk, een blues, een van de weinige keren dat ze zich echt met het traditionele 12-matige schema bezig hield. Het was niet haar favoriete vorm. Deze zou ze later veel indringender zingen, maar dit is de eerste opname van "Billie's blues".

plaat 5 Billie Holiday a/h Orchestra: Billie's blues (Billie Holiday)
1/laatste - 2:39 - idem

"Billie's Blues", 10 juli 1936 voor Vocalion in New York: Billie Holiday and her Orchestra - Bunny Berigan-trompet, Artie Shaw-klarinet, Joe Bushkin-piano, Dick McDounough-gitaar, Pete Peterson-bas, Cozy Cole-drums. De tweede eigen Billie Holiday session, op 29 september, verliep niet zo veel beter met weer Berigan op trompet, maar ~~ter~~ tenminste een klarinettist die meer affiniteit met de zangeres heeft: Irving Fazola. In de ritmesectie Clyde Hart aan de piano, weer McDounough op gitaar, nu Artie Bernstein-bas. En op drums Cozy Cole. Billie Holiday bracht in elk geval één fraaie song: "A fine romance".

plaat 3 Billie Holiday a/h Orchestra: A fine romance (Dorothy Fields, Jimmy McHugh)
1/voorlaatste - 2:50 - CBS 68228

"A fine romance", muziek van Jimmy McHugh, tekst van Dorothy Fields, het vermaarde Cotton Club duo uit de jaren twintig. Tweede session van Billie Holiday and her Orchestra, 29 september 1936 in New York voor Vocalion met Bunny Berigan-trompet, Irving Fazola-klarinet, Clyde Hart-piano, Dick McDounough-gitaar, Artie Bernstein-bas, Cozy Cole-drums.

De volgende Billie Holiday session ging weer onder pianist Teddy Wilson's naam en leiding voor Brunswick. ~~Dus~~ één chorus ~~voor~~ voor de zangeres, maar de sfeer in Cole Porter's "Easy to love", 28 oktober 1936, is zoals we die gewend zijn van zo'n formatie met Irving 'Mouse' Randolph-trompet, Vido Musso-klarinet, Ben Webster-tenorsaxofoon, Allen Reuss-gitaar, John Kirby-bas en Cozy Cole-drums. Dit is het slot van deel 57 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

plaat 3 Teddy Wilson a/h Orchestra: Easy to love (Cole Porter)
1/laatste - 3:10 - idem